

CARBONELL, Francesc;
COLOMER, Joan; FERRER, Cristina
i PALAUDÀRIAS, Josep-Miquel
*El sistema educatiu. L'educació:
drets i deures*
Coordinació de redacció:
Fundació SER.GI
Il·lustracions: Ester Jaume

PLAJA, Pere; SARDANÉS Pepa
i TEIXIDOR, Roser
El sistema sanitari. Font de salut
Il·lustracions: Ester Jaume
Impremta: Aubert, d'Olot

Informació per als immigrants

LA COL·LECCIÓ «Quaderns d'informació per als immigrants estrangers» és una iniciativa conjunta de la Diputació de Barcelona i dels ajuntaments de Barcelona, Santa Coloma de Gramenet i Mataró, amb el suport de la Direcció General de Migracions del Ministeri d'Afers Socials.

L'objectiu d'aquesta col·lecció és ser una font d'informació directa per als immigrants estrangers i una eina de treball per als treballadors i educadors socials i per als agents implicats en la promoció social dels immigrants, per tal d'afavorir el seu procés d'integració social.

El desig dels autors, gironins tots ells, és fer arribar a aquest col·lectiu informació sobre la utilització i el funcionament dels recursos i els equipaments públics comuns a la resta de ciutadans, a fi

d'avançar en l'equiparació dels drets i deures. D'aquí ve la necessitat d'uns quaderns específics amb un llenguatge clar i assequible, editats en les llengües que els immigrants poden conèixer i alhora en les que estan al nostre abast: àrab, castellà, francès i anglès. L'edició en català està pensada per als treballadors i educadors socials que estan en contacte diari amb els immigrants i també pot fer-se servir com a material per a neolectors, estudiants de llengües autòctones...

«La salut, en tots els sentits, hauria de ser el principal objectiu per aconseguir el benestar de l'individu i de la societat», s'apunta a la introducció del primer quadern, dedicat al sistema sanitari.

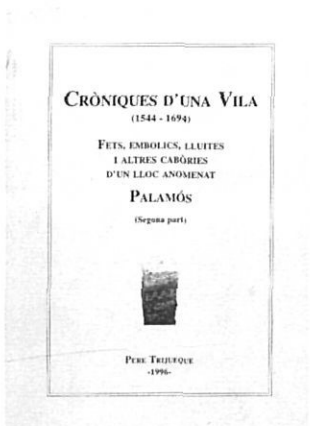
«L'educació, en el més ampli sentit del terme, és un dels factors clau que determinen el nivell de

progrés, de benestar i de capacitat dinàmica de totes les persones que configuren una societat», afirma el primer paràgraf de la introducció del segon quadern, coordinat per la Fundació SER.GI i dedicat a la comprensió del nostre sistema educatiu.

L'eficàcia dels «Quaderns» dependrà del grau de col·laboració que siguem capaços d'aconseguir entre tots, els professionals, els tècnics i les associacions d'immigrants, per tal de fer-los entenedors, pràctics i útils.

A les comarques gironines, la Fundació SER.GI (Plaça de Lluís Companys, 12. 17003 Girona) és l'entitat encarregada de la seva distribució gratuïta, prèvia demanda per escrit.

Manel Mesquita

TRIJUEQUE, Pere,
Cròniques d'una vila (1544-1694).
Palamós (segona part).
Gràfiques Bigas.
Sant Feliu de Guíxols, 1996.

Entre la crònica i la novel·la

L'AUTOR NO HA ARRIBAT A LA història per la via acadèmica. Se la prengué primer com un hobby absorbent, travessà el desert àrid del llatí i la paleografia i entrà després a la selva verge de la documentació palamosina. En sortí amb una bona collita d'anàlisis valuoses, algunes encara inèdites.

L'empenta adquirida en el treball de recopilació de dades l'ha dut espontàniament allà on havia d'arribar —i on no arriben alguns professionals—, és a dir, a narrar. Perquè el mot grec «història» significa precisament això: contar i descabdellar fets, inserits en l'única trama de la vida. Els palamosins s'han sentit ben interpretats pel seu narrador, i han exhaurit ja l'edició del primer volum de la sèrie.

Novel·la històrica? Les novel·les històriques es poden cons-

truir de dues maneres. Una consisteix a situar en una antigor escollida conflictes actuals; és el model, per exemple, d'Umberto Eco o de Noah Gordon. L'altra és explicar fets reals i omplir imaginativament els silencis de la documentació, com ho féu Robert Graves. No cal dir que l'obra de Trijueque se situa en el segon corrent. Només que els seus protagonistes no són gent maca, sinó obscurs artesans, comerciants, regidors municipals. Manifesta una predilecció no dissimulada pels escriptors i notaris, i relega una mica a l'oblit les dones. Al capdavant, la base documental dels episodis són escriptures notaries. Però tots i cada un dels personatges són reals, han existit i han actuat tal com la narració els presenta.

Arribat recentment al món de la narrativa, Trijueque s'hi mou amb

expressió forta i fins cantelluda, fresca i poc convencional. Algun moment cau en la temptació de convidar el lector a tastar documents vells; tenen sabor fort però fan de mal mastegar. El diàleg és concís, i les evocacions ambientals, de pinzellada sòbria. El narrador prescindeix de trucs pedagògics o literaris. És un home del carrer, que parla a gent de la seva mateixa condició, i fa memòria d'allò que teixeix la quotidianitat: les pors i les esperances, el progrés i el fracàs, els avatars de tot un col·lectiu. Text i il·lustracions es complementen per produir una imatge d'aiguafort vigorós.

Són pàgines nascudes d'un impuls sincer, que tenen com a protagonista tota una vila i com a refoons una documentació sòlida.

Josep M. Marquès